

بررسی واحدهای مسکونی شهرهای کشور سرشماری ۱۳۸۵

خلاصه طرح

اهداف:

- ۱- بررسی و مقایسه متوسط سن شهرها و مناطق شهری استانهای کشور
- ۲- بررسی و مقایسه عمر مفید نظری شهرها و مناطق شهری استانهای کشور
- ۳- بررسی و مقایسه عمر مفید باقی مانده شهرها و مناطق شهری استانهای کشور

نتایج:

به منظور دستیابی به اهداف فوق ، ابتدا موارد زیر مورد بررسی قرار گرفت:

۱. بررسی اثر اقلیم بر سن ، عمر مفید نظری و عمر باقی مانده شهرها
 ۲. بررسی اثر اسکلت و نوع مصالح بر سن، عمر مفید نظری و عمر مفید باقی مانده شهرها
 ۳. بررسی اثر اقلیم و نوع اسکلت بر دوام شهرها
 ۴. رتبه بندی استانها و شهرهای کشور از حیث متوسط عمر مفید باقی مانده
- بر اساس نتایج به دست آمده عمر مفید باقی مانده ۱۰ استان کمتر از ۱۲ سال است به طوری که تنها ۵ سال از میانگین عمر مفید ساختمانهای دو استان مرکزی و خراسان شمالی باقی مانده است. در حالی که این رقم برای بالاترین و جوانترین استان کشور یعنی تهران، ۳۰ سال می باشد.
- اگر عمر مفید نظری یک شهر یا استان زیر ۳۰ سال باشد میانگین عمر مفید نظری ساختمانهای آنها برابر عمر مفید ساختمانهایی است که با مصالح بی دوام ساخته شده است، بنابراین شهر یا استان "بی دوام" خوانده می شود. به همین ترتیب دو گروه دیگر ۳۵-۳۰ با نام "کم دوام" و ۳۵ سال به بالا تحت عنوان "بادوام" تعریف می شود.
- بر این اساس با دوامترین استان کشور استان تهران و کم دوامترین استانهای کشور کردستان و خراسان شمالی با ۲۵ سال و مرکزی با ۲۷ سال است.
- از مجموع ۳۰ استان کشور ۹ استان، بی دوام، ۱۴ استان، کم دوام و تنها ۷ استان با دوام محسوب می شوند.
- استانهای نوساز کشور شامل استانهای چهارمحال و بختیاری، کهگیلویه و بویراحمد، اصفهان، ایلام، قزوین و تهران هستند که بیش از ۳۰ سال از عمر آنها باقی است.
- ۷ درصد از استانهای کشور، فرسوده هستند و ۲۷ درصد از آنها در آستانه فرسودگی قرار دارند. این شاخص زمانی حائز توجه است که در نظر بگیریم ۲۰ درصد از استانهای کشور که اکنون عمر مفید باقی مانده ۱۵ تا ۲۰ سال را دارند، در سرشماری آینده عمر مفید آنها به کمتر از ۱۰ سال خواهد رسید و در صورتی که روند ساخت و ساز و نوع مصالح هر دو به سمت نوسازی و مصالح بادوام گرایش نیابد طی سرشماری آینده، ۲۷ درصد استانهای کشور فرسوده خواهند بود یعنی عمری کمتر از ۱۰ سال خواهند داشت.